

अन्यथा ।
 “शर्करादाङ्गिमाभ्याश्च द्राक्षादाङ्गिमयोस्तथा ।
 कल्कं विधारेयेदाख्ये शोषवैरख्यनाशनम् ॥
 द्राक्षामलकयोः कल्कं सघृतं वदने क्षिपेत् ।
 तेन घृष्टा मुखस्थान्तः संशोषस्तेन श्राम्यति ॥
 सुरवं जायते वक्त्रं रूचिर्भवति भोजने ॥” * ॥
 निद्रानाशस्य निदानमाह ।
 “लावणं लङ्घनं चित्ता व्यायामः श्लोकभीक्रुधः ।
 एभिरेव भवेन्निद्रानाशः क्षिप्रान्तिसंचयात् ॥”
 अख्य चिकित्सायाह ।
 “अष्टन्तु विजयाचूर्णं मधुना निशि भक्षयेत् ।
 निद्रानाशोऽसिं सारे च यद्दृष्ट्यां पावकक्षये ॥
 गुडं पिपलीमूलस्य चूर्णं नालोद्धितं लिहन् ।
 चिरादपि च संनद्यां निद्रामाप्नोति मानवः ॥
 वायसजङ्गामूलं मूलं वा शिरसि काकमाभ्याश्च ।
 विघृतं निद्रानजकं सुष्टुमूलं वा श्लथं सगुडम् ॥”
 पीतमिति शेषः ॥
 “मूलानु काकमाभ्या बह्वं रुच्रेण मस्तके नियतम् ।
 विदधाति नष्टनिद्रो निद्रामाश्रये चिह्नमिदम् ॥
 श्लोथेयन्मन्दिनस्तु खीरमद्वरसान् दधि ।
 अभ्यङ्गोद्गर्जनस्नानमूर्ध्नि कर्णाक्षितपर्णम् ॥”
 रसे मांसरसम् ॥
 “कान्तावाहुलताश्चेधानिट्तिस्ततस्तत्त्वात् ।
 मनोऽशुक्ला विषयाः कामं निद्रासुखप्रदाः ॥
 रसे प्राक्ते च रूपे च सर्पिर्येषयःसु च ।
 निद्रां सङ्गनयत्याशु पलायुरूपयोजितः ॥”
 रसे मांसरसे ॥
 “ऐत्तवं पोतकी भाषाः सुरा मांसरसः पयः ।
 गोधूमतिलमत्तुस्याश्च निद्रां कुर्वन्ति देहिनाम् ॥”
 निद्रानाशे ॥ * ॥
 “दारु हेमवती कुष्ठशताङ्गाहिङ्गुसेन्वैः ।
 लिम्पित् कोष्ठीरूपिष्टैः शूलाभानयुतोदरम् ॥”
 हेमवती श्वेतवचा । दारुघटकलेपः शूलाभान-
 नयोः ॥ * ॥
 “कटुतेलं कणाहिङ्गुवचालशुनसाधिसम् ।
 उष्णं विनिहितं हन्ति कर्णयोर्निखनं यथाम् ॥”
 तेलं कर्णस्वने ॥ * ॥
 “कणासुगन्धिवचया यवान्या च समन्विता ।
 ताम्बूलसहिता हन्ति शुष्ककासं मुखे घृता ॥”
 शुष्ककासे ॥ * ॥ अथान्नमाह ।
 “अमोपवासानिलजे हितो निर्बल रसोद्वेनः ।
 सुप्तामलकधूयस्तु बह्विदकाय दौघते ॥”
 रसो विहितमांसरसः ॥
 “पेषांवा रक्तशालीनां वस्त्रिपार्श्वश्रीरोरुजि ।
 श्वदंष्ट्राकण्टकारीभ्यां विह्वान् ज्वरहरौ पिबेत् ॥
 कासी श्याथी च हिकी च पञ्चमूलीश्लतां
 पिबेत् ॥”
 पेयमिति शेषः । इति वातज्वराधिकारः ॥ * ॥
 अथ पित्तज्वराधिकारः । तत्र पित्तज्वरस्य विप्र-
 क्रमसिद्धिकारणकथनपूर्विकां संप्राप्तिमाह ।
 “पित्तलाहाराश्लेषाभ्यां पित्तमामाश्रयाश्रयम् ।
 बहिर्निर्गस्य कोष्ठानि ज्वरकस्याद्रसानुगम् ॥”

पित्तस्य पङ्कत्वात्तेन कोष्ठामोदशा बहिर्गन्तुं न
 शक्यते । यत आह ।
 “पित्तं पङ्क्तुः कफः पङ्क्तुः पङ्क्तवो मलघातवः ।
 वायुना यत्र नीयन्ते तत्र गच्छन्ति भेषवत् ॥”
 इति ॥
 ततोऽत्र पित्तं वायुसहायं बोद्धव्यम् । यत आह ।
 “द्रव्यभेकरसं नास्ति न रोगोऽपेकदोषजः ।
 एकस्तु कुपितो दोष इतरानपि कोपयेत् ॥” इति ।
 अथ तस्य पूर्वैरूपमाह । पित्तान्नयनयोर्दाह
 इति । पित्तात् ज्वरे उत्पद्यति नेत्रदाहः स्यात् ।
 स च अमादिपूर्वको भवति ॥ * ॥
 अथ पित्तज्वरस्य लक्षणमाह ।
 “वेगस्तीक्ष्णोऽसिं सारश्च निद्राश्लथं तथा वमिः ।
 कण्ठोत्सुखनासानां पाकः खेदश्च जायते ॥
 प्रलापी वक्त्रकटुता मूर्च्छा दाहो मदसृषा ।
 पीतविष्णुचनेत्रत्वं पैतिके भ्रम एव च ॥”
 अतिसारः पित्तस्य सरलात् सद्रवा प्रवृत्तिर्न
 लतीसार एव तस्य ज्वरोपद्रवलात् । वमिः
 यदा पित्तं कफस्थानं याति तदा बोद्धव्या ।
 प्रलापोऽनर्थकं वचः । मूर्च्छा रूपादेरज्ञानम् ।
 मदः पूगकोद्रवधत्तूरभक्षणादिव मत्तता । भ्रमः
 चक्रारूपस्वेव ज्ञानम् । चकारात् रक्तकोष्ठा-
 द्यो बोद्धव्याः ॥ * ॥ अथ पित्तज्वरस्य चिकित्सा ।
 “आमाश्रयस्थो हलादिं सामो मामानं पिधा-
 पयन् ।
 विदधाति ज्वरं दोषस्तस्मात्तद्वहनमाचरेत् ॥”
 इति वचनात् सामान्यतो ज्वरिमात्रस्य याव-
 दारोग्यदर्शनं लङ्घनाभिधाने पित्तज्वरिणो
 लङ्घनविधाने विशेषमाह सुश्रुतः । पैतिके दश
 रात्रेण ज्वरे युञ्जीत भेषजमिति । दशरात्रेण
 लङ्घनवता अतीतेनेत्यर्थः ॥ * ॥
 किन्तु ज्वरं तदाह ।
 “तित्तासुस्त्रायवैः पाटाकटफलाभ्यां सदोहकम् ।
 पक्वं सशर्करं पीतं पाचनं पैतिके ज्वरे ॥”
 इति तित्तादिकाथः ॥ * ॥
 “पर्पटो वासकस्तित्ता किरातो धन्यासकः ।
 प्रियङ्गुश्च कतः काथ एषां शर्करया युतः ॥
 पिपासादाहपित्तासयुक्तं पित्तज्वरं हरेत् ॥”
 इति पर्पटादिकाथः ॥ * ॥
 “द्राक्षा हरीतकी सुप्ता कटुका क्षतमालकः ।
 पर्पटश्च कतः काथ एषां पित्तज्वरापहः ॥
 मुखशोषप्रलापान्तर्दाहमूर्च्छाभ्रमप्रखलुत् ।
 पिपासारक्तपित्तानां श्रमनो भेदो मतः ॥”
 इति द्राक्षादिकाथः ॥ * ॥
 “पटोलयवधान्याकामधूकं मधुसंयुतम् ।
 हन्ति पित्तज्वरं दाहं लघ्नां चातिप्रमाथिनीम् ॥”
 इति पटोलादिकाथः ॥ * ॥
 “गुडूच्यामलकीयुक्तः केवलो वापि पर्पटः ।
 पित्तज्वरं हरेत्तूर्णं दाहशोषभ्रमाम्बितम् ॥”
 इति गुडूच्यादिकाथः ॥ * ॥
 “एकः पर्पटकः श्रेष्ठः पित्तज्वरविनाशनः ।
 किं पुनर्यदि युज्येत चन्दनोशीरवालकैः ॥” * ॥

“श्रीवैरं चन्दनोशीरघनपर्पटसाधितम् ।
 ददात् सुश्रीतलं वारि लट्कृद्दिज्वरदाहनुत् ॥”
 इति श्रीवैरादिकाथः ॥ * ॥
 “भूनिम्बातिविषालोऽसुस्तकेन्द्रयवाभ्यः ।
 बालकं घान्यकं विस्वं कषायो माचिकान्वितः ॥
 विद्भेदश्वासकासांश्च रक्तपित्तज्वरं हरेत् ॥”
 इति भूनिम्बादिकाथः ॥ * ॥
 “द्राक्षाचन्दनपद्मानि सुप्ता तित्ताभ्यस्तापि च ।
 घात्री बालसुशीरश्च श्लोभ्रेन्द्रयवपर्पटाः ॥
 परुषकं प्रियङ्गुश्च यवासो वासकस्तथा ।
 मधूकं कुलकं चापि किरातो घान्यकं तथा ॥
 एषां काथो निहन्त्येव ज्वरं पित्तसमुत्थितम् ।
 लघां दाहं प्रलापश्च रक्तपित्तं भ्रमं क्षमम् ॥
 मूर्च्छां हृद्दिं तथा शूलं मुखशोषमरोचकम् ।
 कासं श्वासश्च हृत्कासं नाशयेन्नात्र संशयः ॥”
 इति महाद्राक्षादिकाथः ॥ * ॥
 “ससितो निशि पथ्युषितः प्रातर्घान्याकतकुल-
 काथः ।
 पीतः श्रमयत्त्रिचिरादन्तर्दाहं ज्वरं पैतिकम् ॥”
 इति घान्याककाथः ॥ * ॥
 “अन्धताया हिमः प्रातः ससितः पैतिकज्वरम् ।
 वासायाश्च तथा कासरक्तपित्तज्वरान् जयेत् ॥”
 “गुडूची भूनिम्बश्च बालं वीरयन्मूलकम् ।
 लघु सुप्तं त्रिद्विधाञ्चो द्राक्षा वासा च पर्पटः ॥
 एषां काथो हरत्येव ज्वरं पित्तज्वरं हतम् ।
 सोपद्रवमपि प्रातर्निषीतो मधुना सह ॥”
 इति गुडूच्यादिकाथः ॥ * ॥
 “पलाशस्य वर्द्धा वा निम्बस्य हृदुपलवैः ।
 अम्बापिष्टैः प्रलेपोऽर्थं हन्याद्दाहयुतं ज्वरम् ॥” * ॥
 उत्तानसुप्तस्य गभीरताम्ब-
 कास्यादिपाचे निहिते च नाभौ ।
 शीताम्बुधारा बहुला पतन्ति
 निहन्ति दाहं त्वरितं ज्वरश्च ॥ * ॥
 पथ्यां तेलघृतचौद्रैर्लिहन्दाहज्वरापहः ।
 कासाहृत्कपित्तवीसर्पन्धासान् हन्ति वमीरपि ॥
 तेलघृतचौद्रैरिच्छन्नं न समुच्चस्तेन केवलेन
 चौद्रैश्चापि लिह्यात् ॥ * ॥
 “काञ्जिकार्द्रपटेनावगुण्डनं दाहनाशनम् ।
 अथ गोतक्रसंखिन्नश्रीतलीक्षतवासवा ॥ * ॥
 द्राक्षामलककल्केन कवलोऽत्र हितो मतः ।
 पक्वदाङ्गिमबीजैर्वा घानाकल्केन च कश्चित् ॥”
 घानान्न घान्याकम् । इति कवलः ॥ * ॥
 अथान्नमाह ।
 “दाहवन्धितं चामं निरन्नं लघयान्वितम् ।
 शर्करामधुसंयुक्तं पाययेत्साजतपर्णम् ॥”
 साजतपर्णं साजाशुक्तरूपं तर्पणम् । सन्त-
 पर्णस्वरूपसुप्तं सामान्यज्वरचिकित्सायाम् ॥ * ॥
 “सुत्रयुधौदो देयः सितया पैतिके ज्वरे ।
 हर्मी शुभाश्रसङ्काशे श्रेष्ठाङ्ककरशीतले ॥
 मलयोदकसंसिक्तं सख्यात् पित्तज्वरी नरः ॥
 हारावली चन्दनश्रीतलानां
 सुगन्धपुष्पाम्बरभूषितानाम् ।